

בש"פ 7050/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7050/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ג בחשוון התשע"ו (26.10.2015)

בשם המבקשת: עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיב: עו"ד ירון דוד

החלטה

בקשה להורות על הארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) ב-90 ימים או עד למתן פסק הדין בעניינו בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הצתה, החזקת סכין שלא כדין והיזק בזדון. לפי הנטען בכתב האישום, המשיב הגיע בבוקר יום 22.1.2015 לבניין שבו מתגורר המתלונן שעמו היה מסוכסך בכוונה להצית את דירתו (להלן: המתלונן; הדירה). בעת שעלה המשיב במדרגות הבניין בחולצה שהייתה תלויה בסמוך לדלת הדירה,

עמוד 1

הצית אותה באמצעות מצת שהביא עמו, וגרם לשריפה בחדר המדרגות. השריפה גרמה נזקים לרכוש ולכך שדיירת בדירה סמוכה נזקקה לטיפול רפואי עקב שאיפת עשן. בהמשך אותו יום חזר המשיב לבניין של המתלון כשהוא נושא בכיס מכנסיו סכין ואוחז בידו פטיש ולבנה. המשיב דפק מספר פעמים על דלת הדירה באמצעות הפטיש, השליך עליה את הלבנה וברח מהמקום. אביו של המתלון, שהיה בדירה באותה עת שמע את הדפיקות, הבחין במשיב בורח מן המקום, רדף אחריו ואחז בו עד שהגיעה משטרה למקום.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 12.2.2015 הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב ולקיומה של עילת מעצר נגדו, אך ביקש כי תיערך חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של המשיב שתבחן את כשירותו לעמוד לדין. ביום 2.3.2015 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב, שבו צוין כי קיים סיכון להתנהגות פורצת גבולות מצד המשיב. שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרר את המשיב ממעצר נוכח העובדה כי הלה לא הציג חלופת מעצר שתיתן מענה לסיכון העולה מהתנהגותו. ביום 3.3.2015 התקבלה חוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של המשיב מאת הפסיכיאטר המחוזי שלפיה הוא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. במהלך דיון שהתקיים באותו יום, הסכים המשיב למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. אשר להתקדמות ההליך העיקרי: ביום 12.2.2015 הוקרא כתב האישום. לבקשת בא כוח המשיב ניתנו כמה דחיות למתן מענה לכתב האישום. בדיון מיום 31.5.2015 הודיע המשיב כי הוא מעוניין לייצג את עצמו או לחלופין שבא כוחו מטעם הסניגוריה הציבורית יחלף. בדיון מיום 18.6.2015 הודיע בא כוח המשיב כי התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית מטעם ההגנה שלפיה המשיב אינו כשיר לעמוד לדין וביקש כי דיון ההוכחות הראשון יעסוק במצבו הנפשי של המשיב. דיון הוכחות שנקבע ליום 9.7.2015 נדחה לבקשת בא כוח המשיב שהודיע כי אין ביכולתו להיערך לדיון בשל חוסר שיתוף פעולה מצד המשיב; ומכיוון שטרם הוגשה חוות דעת עדכנית מאת הפסיכיאטר המחוזי. בדיון הוכחות שהתקיים ביום 17.9.2015 העידו שלושה מעדי התביעה. בדיון הוכחות מיום 19.10.2015 העידו שלושה עדי תביעה נוספים. באותו הדיון הודיעה בא כוח המבקשת כי היא מוותרת על העדת חלק מעדי התביעה הנותרים, לרבות המתלון. נכון לעת הזו נקבעו שני מועדי הוכחות נוספים, ליום 27.10.2015 וליום 29.10.2015, שאליהם יוזמנו יתר עדי התביעה וכלל עדי ההגנה לרבות הפסיכיאטר המחוזי והפסיכיאטר מטעם ההגנה. כמו כן נקבע מועד לסיכומים בעל פה ליום 11.11.2015.

4. המבקשת טוענת כי מסוכנותו של המשיב גבוהה והיא נלמדת מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום ומתעצמת נוכח עברו הפלילי המכביד הכולל 13 הרשעות קודמות לרבות בעבירות אלימות, סחיטה באיומים והחזקת סכין; ומהעובדה כי תלויים ועומדים נגדו 4 כתבי אישום נוספים. המבקשת מוסיפה כי המשיב הודה במעשים המיוחסים לו בכתב האישום; וכי המחלוקת בין הצדדים נטועה בשאלת אחריותו של המשיב למעשיו וכשירותו לעמוד לדין. אשר לקצב ניהול ההליך העיקרי טוענת המבקשת כי שמיעת הראיות צפויה להסתיים בתוך תקופת תשעת החודשים שממועד הגשת כתב האישום, קרי עד ליום 30.10.2015.

בדיון שהתקיים לפניי טען בא כוח המשיב כי ההליך מתמשך יתר על המידה וזאת מכיוון ששאלת מצבו הנפשי של המשיב וכשירותו לעמוד לדין – שהייתה לטענתו מייתרת את העדת העדים – נדחתה לסוף הליך ההוכחות.

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים שלפניי בכתב ועל פה, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, סעיף 61

לחוק מורה כי יש לסיים את משפטו של נאשם הנתון במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בהקדם, ולכלל היותר בתוך 9 חודשים, אחרת ישוחרר הנאשם ממעצרו. החריג לכלל זה קבוע בסעיף 62 לחוק המקנה לשופט של בית משפט זה את הסמכות להאריך את מעצרו של נאשם שמשפטו מתארך מעבר ל-9 חודשים הן מחמת מורכבותו, הן מחמת נסיבות בלתי צפויות אחרות (ראו בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8 (25.6.2015) (להלן: עניין דלו); בש"פ 22/07 מדינת ישראל נ' ז'אנו, פסקה 7 (24.1.2007)). על בית המשפט לאזן במסגרת בקשות מעין אלו בין זכותו של הנאשם - שחזקת החפות עדיין עומדת לו - לחירות לבין האינטרסים בדבר שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (עניין דלו, פסקה 8; בש"פ 6026/14 מדינת ישראל נ' רוג'ה, פסקה 6 (17.9.2014)). איזון זה מושפע, בין היתר, ממידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; מחלוף הזמן ומקצב ניהול ההליך העיקרי; מזהות הגורם שעליו מוטלת האחריות להתמשכות ההליכים; וממידת החשש מפני הימלטות הנאשם ומשיבוש הליכי משפט על ידו (ראו, בין רבים: בש"פ 5744/15 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, פסקה 7 (18.10.2015); בש"פ 1652/14 מדינת ישראל נ' אלבז, פסקה 6 (13.3.2014)).

6. מן הכלל אל הפרט. סבורני כי נשקפת מהמשיב מסוכנות בלתי מבוטלת, כעולה מהמיוחס לו בכתב האישום ומעברו הפלילי שכולל הרשעות, בין השאר, בעבירות אלימות; איומים; היזק לרכוש במזיד; ותקיפת עובד ציבור. אשר לקצב ניהול ההליך העיקרי, התקיימו במסגרתו שני דיוני הוכחות, שמועדיהם נדחו הן לבקשת בא כוח המשיב, הן מכיוון שבמועדם המקורי טרם הוגשה חוות דעת עדכנית מאת הפסיכיאטר המחוזי. בשני דיוני ההוכחות שהתקיימו העידו 6 מעדי התביעה; ונקבע כי בדיוני ההוכחות שנקבעו ליום 27.10.2015 וליום 29.10.2015 יעידו יתר עדי התביעה וכלל עדי ההגנה, לרבות הפסיכיאטר המחוזי והפסיכיאטר מטעם ההגנה שיחקרו על חוות הדעת שהוגשו מטעמם. כמו כן נקבע מועד לסיכומים בעל פה ביום 11.11.2015. סיכומם של דברים, נוכח ההתקדמות בניהול ההליך העיקרי שנראה כי יבוא לסיומו בתוך תקופת ההארכה המבוקשת; ונוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב ראיתי - באיזון הכולל - לקבל את הבקשה.

הבקשה מתקבלת אפוא, כך שמעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים החל מיום 30.10.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ 64938-01-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בחשוון התשע"ו (26.10.2015).

ש ו פ ט